

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 97

číslo: 48

26. listopadu 2017

Cena: 8 Kč

Náměšť nad Oslavou byla velkou, rozsáhlou farností na nádherné Českomoravské vysočině. Pět bohoslužebných středisek - Rosice, Omice, Říčany, Hartvíkovice, Náměšť. Pravidelně každou neděli troje bohoslužby. Centrem náboženského života byla samozřejmě Náměšť nad Oslavou s krásným funkcionalistickým kostelem, kde oltářní obraz byl Poslední soud.

Je samozřejmé, že krom kulturního života byl také život, co den dal. Na faru přicházeli různí lidé. Já osobně jsem k nim přistupoval s naivností 25 let. Kostely i v tom čase socialismu byly plné. V Ostrovačicích a Říčanech se několikrát na bohoslužby dostavili tři lidé, a to proto, že je přivedli Nedbálkovi, majitelé restaurace v Ostrovačicích. Nádherná restaurace, vedená s láskou. Bylo to

Potkávali se na mé faře a dělali mi radost

vidět. Sám Mistr Jan Werich o Nedbálkových v knize Potlach řekl, že pro něho uvařili pórkovou polévku, kterou miloval.

Tři osobnosti - Jan Werich, Bibinka Haasová a doktorka Soukupová, ředitelka Divadelního ústavu v Praze. Jan Werich pak jezdil ke mně do Náměště na faru a já k němu na Kampu, protože jsem pravidelně od rodiny Nedbálkovy vozil tři zabíjačky do roka a návdavkem ještě vinné klobásky, které si okamžitě Jan Werich osmažil a dokonce i pro mě. A dodnes vidím, jak mi je naservíroval na noviny. Ale sobě také. Pozval mě i na svoji chalupu, kde vykládal

spoustu vlastních zážitků až do Božího rána. Celý večer byla malá, dlouhá divadelní hra. Jan měl tehdy zajímavý výrok: „Ruská kultura dala světu dvě slova, která nejdou přeložit do žádného světového jazyka - „nagojka“ a „pogrom“. Tehdy ještě netušil, že dějiny přinesou třetí slovo - „perestrojka“. Opravdu tato slova nejdou přeložit. V závěru musím říct, že manželka Huga Haase, Bibinka Haasová, ke mně jezdila tak desetkrát do roka. Žila v Rakousku v Maria Enzersdorfu. Nejezdila ke mně z lásky. Dala mi psa. Rozmazleného pekinéze Bonzika.

Jednou jsem se jí zeptal, proč jí říkají Bibinka. A ona mi odpověděla: „Víte, já jsem z rodu hraběte Bibikova a proto Bibinka.“ Doktorka Soukupová z Divadelního ústavu Praha po smrti Jana Wericha pomáhala v péči o jeho vnučku Kačenku.

Byly to nádherné chvíle.

Jan Hradil

V Karlíně o Dr. Karlu Farském

Náboženská obec Církve československé husitské Praha 8 - Karlín a Dialog na cestě ve spolupráci s Městskou částí Praha 8 pořádají oblíbený přednáškový cyklus, tentokrát na téma „Karel Farský, modernistický kněz, učitel a patriarcha Církve československé (husitské)“. Slavnostní setkání k 90. výročí ThDr. Karla Farského proběhne v úterý 28. listopadu v 15 hodin v Praze 8 - Karlíně (Vítkova 13, zasedací místnost NO ČČSH). Povede je patriarcha ThDr. Tomáš Butta, Th.D. Zúčastní se dále prof. Zdeněk Kučera a PaedDr. Zdeněk Kovalčík. V pořadu také vystoupí členové literárně dramatického klubu Dialog na cestě:

PhDr. Olga Nytrová, RNDr. Markéta Hlasivcová, Květa Salmonová a PhDr. Jan Wittberger.

Spolupřádá Obec spisovatelů a Pražský klub spisovatelů.

red

Den veteránů u Mikuláše

Mimořádnou pozornost věnuje již tradičně naše církev Dni válečných veteránů, který se připomíná 11. listopadu u příležitosti konce 1. světové války, a výročí úmrtí člena ČČSH, studenta Jana Opletala. Před 99 lety 11. 11. 1918 bylo u francouzského města Compiègne podepsáno v železničním vagonu příměří a téhož dne v 11 hodin vstoupilo v platnost. Již po šesté uspořádala pražská diecéze ČČSH a NO Praha 1 - Staré Město bohoslužbu a slavnostní shromáždění, a to v předvečer 10. listopadu v kostele sv. Mikuláše. Tradičně jsou na toto shromáždění zváni veteráni, příslušníci Čsl. obce legionářské, České obce sokolské, Českého svazu bojovníků za svobodu, Hasičského záchranného sboru, Společnosti M. R. Štefánika, Masarykovy společnosti atd. Akce se tradičně zúčastnila ministryně pro místní rozvoj Karla Šlechtová a zástupci velení Armády ČR. Bohoslužbu vedl bratr patriarcha dr. Tomáš Butta, ThD. spolu s pražským biskupem doc. Davidem Tonzarem. Kázáním posloužil plzeňský biskup dr. Filip Štojdil.

red

Vernisáž výstavy v Lounech

V neděli 5. listopadu 2017 jsme v lounském kostele otevřeli výstavu Evy Sklenkové, členky náboženské obce, s názvem „Moje barevné snění“. Autorka se přibližně dvacet let věnuje výtvarné činnosti. Uskutečnila řadu výstav v Lounech a v Praze, v našem kostele vystavovala před dvěma lety křížovou cestu. Současná expozice zachycuje její přání či sny, jak nám při otevření vysvětlila. Některé obrazy mají duchovní tematiku, objevují se na nich andělé, kříže, jinde najdeme symbol Božího oka, Trojice nebo klíčů. Velice působivé jsou přírodní motivy květin a ovoce. Výstava zaujme svou barevností a nápaditostí. Obrazy Evy Sklenkové si mohou návštěvníci prohlédnout do 28. listopadu 2017.

HS

Ervín Kukuczka
Stesk

Chtěl bych být kameníkem
abych mohl vysekat schod před tvůj dům
kámen na kámen bych klad
jak v básni slova

Chtěl bych být ženichem stromů
abych se mohl snoubit s listy
a s haluzemi políťnými pryskyřicí
s haluzemi
na něž večer usedají výři

Chtěl bych být sochařem
abych mohl do kamene vydlabat tvoji tvář
a zraňovat se steskem po tobě

ooo

Věřte mi, paní, ono je přece více dobrých lidí na světě než zlých.
A kam by se dělo, nemůže býti více koukole než pšenice; kdežto
bychom se octli.

Božena Němcová: Chudí lidé

Z kazatelského plánu

Krista Krále

Hoden jest Beránek, ten obětovaný, přijmout moc, bohatství, moudrost, sílu, poctu, slávu i dobrořečení na věky věků. **ZJEVENÍ 5,12**

První čtení: Ezechiel 34,11-16.20b-24

Tužby pro dobu po Duchu svatém (VII):

2. Aby nás k moudrosti a zralosti vedl a dal nám uvědomit si pravý smysl života, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom správně nakládali s časem, který nám zde na zemi zbývá, a Boží vůli se řídili, modleme se Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Panovníku Hospodine, tvou vůli je obnovit všecko ve tvém milovaném Synu, Králi králů a Pánu pánů. Dej, ať všechny národy hříchem od sebe rozdělené jsou pod jeho milostivou vládou osvobozeny a sjednoceny! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Efezským 1,15-23

Evangelium: Matouš 25,31-46

Verš k obětování: Žalm 2,8

Verše k požehnání: Žalm 29,10-11

Modlitba k požehnání:

Panovníku Hospodine, děkujeme ti, že jsme ve večeri Páně směli přijmout pokrm života věčného. Posiluj nás k zápasu víry na straně Krista Krále, pod jehož praporem bojujeme! Dej, ať s ním dosáhneme vítězství a vejdemo do království nebeského, kde on s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po věky věků. Amen.

Vhodné písně: 7, 34, 36, 37, 181, 187, 269, 303, 300, 310

Hus a Luther (Dokončení)

Autor příspěvku, bratr Jan Rokyta, se, jak již vyplývá z titulku, zabývá vztahem mezi názory Mistra Jana Husa a Martina Luthera. Zabývá se ale i širší dimenzí - vztahem české a německé reformace. Přinášíme dokončení jeho příspěvku z minulého čísla.

Z kacířů se stávají praví křesťané a z pravověrných křesťanů kacíři. Obdobnou myšlenku budou ve vztahu k valdenským zastávat v Čechách Matěj z Janova a Jakoubek ze Stříbra.

LUTHER – OBHÁJCE KALICHA

V roce 1520 Francesco Guicciardini, italský historik, politický filosof, diplomat, přítel Machiavelliho, řadí Martina Luthera mezi kacíře, jejichž vůdci byli Jan Hus a Jeroným Pražský. Papežská bula Exsurge Domine z 24. června 1520 řadí Martina Luthera mezi obhájce kalicha a zastávce „českých vikle-fistů“. Zajímavé je pak i zpodobňování Husa. Hus byl ve své době vyobrazován jako menší, mírně kor-

puľentní a bezvousý duchovní v sutaně. Po vystoupení Martina Luthera a jeho odvolávání se na osobu Husa se mění i Husův portrét. Objevuje se asketický, štíhlý, vusatý Hus, připomínající evangelického kazatele. Takto ho můžeme vidět i na obrazení Saského mistra. Lipské disputaci je přítomen pražský varhanář Jakub a v Praze o ní vypráví. V roce 1519 začíná korespondence probošta Karlovy koleje a týnského kazatele Jana Podušky a bohoslovce Václava Rožďalovského s Martinem Lutherem. Luther obdrží z Prahy pozdrav a Husův spis O církvi. Posléze vychází tiskem v Mohuči. Mezi Prahou a Wittenberkem pak probíhají další intelektuální kontakty.

Doktor Burian Sobek ve Wittenberku studuje a překládá do češtiny některé Lutherovy spisy. Havel Cahera několikrát Wittenberk navštívuje. Na konci roku 1517 se objevují v Litomyšli tři němečtí mniši, vyhnání ze slezské Vratislavi. Němečtí Lutherovi stoupenci, mniši i kazatelé, pronikají nejprve do severních a severozápadních Čech. Významným střediskem luterství se stalo město Loket, náležející šlechtické rodině Šliků. V říjnu 1519 se vrací z Wittenberku posel s Lutherovými spisy a děkovným listem Filipa Melanchtona. V roce 1521 pak do Prahy přichází Tomáš Müntzer, v té době ještě stoupenec Martina Luthera. Snaží se

Pokračování na str. 3

Nad Písmem

Soud nad národy

Mt 25,31-46

Až přijde Syn člověka ve své slávě a všichni andělé s ním, posadí se na trůnu své slávy; a budou před něho shromážděny všechny národy.

Mt 25,31-32a

Poslední neděle církevního roku - Krista Krále, je výhledem k naplnění času a dějin, které vrcholí uznáním a oslavou Krista jako Krále a Vládc vesmíru. Ježíš svou obětí přinesl spásu všem národům a celému světu. A poslední soud je vstupní branou do věčného království dobra, lásky a pokoje. Kdo stane na jeho prahu, jakoby procházel detektorem kovu. Ukáže se každá zátěž, která brání ve smíření a dojde k definitivnímu rozlišení a oddělení zrna od plev, pšenice od koukolu, ovcí od kozlů.

Ovce a kozlí se během dne pasou společně. Ale na noc musí být rozdělení. Protože kozlové jsou choulostivější a nesnesou noční chlad, kdežto ovce mohou spát venku. Liší se také povahou. Ovce jsou známé svou poslušností, symbolizují proto Boží lid, věřící oddané Bohu. Naproti tomu kozlové se vyznačují určitou svéhlavostí. Při posledním soudu jsou oddělení s ohledem na jejich vztah k tomu, kdo je vodí na pastvu a navečer shromažďuje. Tento vztah je vyjádřen konkrétním jednáním, které tradičně nazýváme skutky milosrdenství.

Shromáždění po pravici i po levici se společně shodují v tom, že si nejsou vědomi, že by někdy měli tu čest setkat se s Pánem, Králem a Soudcem světa. A výrok soudu o jejich umístění po levici a pravici je pro ně překvapením. Zdá se, že minimálně ti po levici by se asi zachovali jinak, kdyby věděli, oč jde.

Lidé někdy jednají jinak, když jim připadá, že o nic nejde a nikdo se nedívá. Ne proto, aby spáchali zločin, ale aby se vyhnuli odpovědnosti, ušetřili si práci, zjednodušili si život. Když ale vědí, že mají publi-

kum, dají si obzvlášť záležet. Když očekávají odměnu, projeví velkou snahu. Zjistnost a vypočítavost sleduje vlastní zájmy. Skutky milosrdenství jsou milosrdné právě proto, že jsou konány nezištně.

Ovce a kozlí reprezentují národy celého světa, které jsou svolány a shromážděny před Božím soudem. Věřící v jediného Boha, pohané, nevěřící. Nebudou však souzeni podle vnější příslušnosti k té které skupině, ale podle konkrétního jednání. Jak se zachovali ke Kristu, bez ohledu na to, zda ho poznali či nepoznali. Neřeší se tady zjevný odpor vůči Kristu, vědomá vzpoura proti Bohu. O osudu ďábla a jeho andělů už je rozhodnuto. Nyní se rozhoduje o těch, kdo Ježíše v sobecké sebezahleděnosti nevědomky odmítli. Záleží na tom, jak se zachovali k těm, s nimiž se Ježíš ztotožňuje a nazývá je svými bratry. Jsou to předně učedníci, trpící a ti, kdo poslušně jednají podle Boží vůle. Jsou to ti, které označuje jako maličké neboli bezvýznamné.

Kdyby měli ovce a kozlové možnost ještě chvíli v rozhovoru pokračovat, možná bychom se dozvěděli, že jako nepoznali Ježíše, nemusí si být vědomi ani toho, kdy prokázali či neprokávali milosrdenství někomu z jeho maličkových. Protože nepoznali, kdo náleží do kategorie Ježíšových bratrů.

A o to právě jde. K oddělení a rozlišení dochází právě až při posledním soudu, kde je klasifikace osob

svěřena Kristu a nikomu jinému. Bůh přeci dává slunci svítit na dobré i zlé. Na pastvinách se pasou ovce i kozlí. Na polích společně roste pšenice i koukol. A Ježíš se zastává těch, kterým je ze zjištění či lhostejnosti dobro od Boha upíráno. Nazývá je svými bratry a solidarizuje se s nimi, aby nikdo nezůstal vyloučen z Boží blízkosti.

Při posledním soudu dochází ke konfrontaci jednotlivých lidských rodin a jejich soužití před Bohem. Na tomto velkolepém společném shromáždění se v novém světle ukáží všechny mezilidské vztahy – mezinárodní, rodinné, vnitrocírkevní..., ve kterých, ať si to uvědomujeme nebo ne, cokoli děláme nebo říkáme, děláme a říkáme před Boží tváří, v Boží přítomnosti.

Tehdy staneme před Kristem tak, jak před ním stojíme každý den. Navíc však budou přítomni také všichni známí – naši přátelé i nepřátelé a také nespočet neznámých a cizinců.

V tom nekonečném množství lidí se bude zdát každý jednotlivec naprosto bezvýznamný, a přeci každý jeden takový nepatrný člověk bude upřeně hledět na Krista a s napětím očekávat, jestli zaujme čestné místo po jeho pravici a uslyší pozvání: „Pojďte, požehnání mého Otce, ujměte se království, které je vám připraveno od založení světa...“

Eva Buttová

Laskavý a milosrdný Bože, děkujeme ti za péči a lásku, kterou nám věnuješ. Děkujeme za tvou věrnost, že nás nikdy neopouštíš. Děkujeme, že nás vedeš a učíš poslušnosti. Prosíme tě, dej nám odvahu a pokoru, máme-li následovat Ježíše v ponížení, a vděčnost a radost, když smíme zahlédnout světlo Boží slávy. Ať nepromarníme čas, který jsi nám daroval, a sloužíme ti věrně a odpovědně. Odpusť nám, pokud selháváme, a přiveď k pokání. Abychom s o to větší radostí přivítali Krista Krále a připojili se k zástupům, které tě chválí od věčnosti do věčnosti. Amen.

na utrakvistickou církev zapůsobit a sblížit ji s německou reformací. V listopadu 1521 pak musí Müntzer z Prahy tajně uprchnout. Jeho kázání a v jejich duchu sepsaný Pražský manifest způsobily nevoli městské rady a konzervativních kališníků. Müntzerův pokus o vybudování pražského střediska ztroskotat. V červenci 1522 se Luther obrací na české stavy spisem Poslání, kde vyznává svou inspiraci Husem a plně se staví za boj Čechů s Římem. Lutherova politická snaha neoslavit tábor postavený proti Římu je v něm zřetelně znatelná.

V té době je Martin Luther již zcela na straně šlechticko-měšťanské. V roce 1521 svou reformu zužuje pouze na církev, a nikoliv na společnost, což se zcela projeví jeho odmítavým postojem k německé selské válce, stojící život velkého počtu sedláků. Mikuláš Konáč z Hodiškova pak vydává spis, v němž odmítá věřit Lutherovi, že by pouze on sám poznal pravdu. V Čechách se odpůrci Martina Luthera objevují jak na straně kališnické, tak katolické. Perzekuce luteránů v Praze dosahuje vrcholu v letech 1524-1525. Styky mezi

Lutherem a Jednotou bratrskou se začínají rozvíjet po roce 1521 a jsou přerušeny kolem roku 1525. Pro Jednotu bratrskou je důvodem Lutherův postoj k sedlákům během německé selské války. Česká reformace, ustavičně sociálně zneklidněná, se nemohla ztotožnit s výzvami německého reformátora ke krveprolití.

NÁBOŽENSKÁ SVOBODA

Mezi českou konfesí a augšpurskou konfesí pak existují zásadní rozdíly. V Augšpurské konfesí se nevyskytuje pojem Božího zákona.

O zákonu se zde mluví pouze ve smyslu zákona vrchnostenského, jenž je nutné poslouchat. Právo na neuposlechnutí hříšné světské vrchnosti je vyjádřeno podstatně slaběji. V české konfesí se objevuje termín Boží zákon, jenž je nadřazen i světské vrchnosti a umožňuje i kritický akcent vůči společenským nešvarům. Vyznačuje se i určitým tolerantním postojem vůči jiným vyznáním, k čemuž luterství, potažmo i kalvinismus, nikdy nedospěly. Augšpurská konfese došla k pojetí náboženské svobody, týkající se pouze zemských knížat a rytířstva.

Česká reformace vyústila ve svých dějinách v období, na které konfese bez rozdílu mohou být hrdé. Ve své době byli Češi země, v níž se s velkou vážností přistupovalo k náboženskému citění a svědomí prostých lidí, což v celé tehdejší Evropě bylo jedinečné.

Jan Rokyta

(Literatura: Amedeo Molnár: Na rozhraní věků, Ctirad V. Pospíšil: Husovská dilemata, Jiří Macek: Víra a zbožnost jagellonského věku, Zdeněk V. David: Nalezení střední cesty)

Do muzea! Masaryk jako disident uvnitř davu

V rámci nedávno zpřístupněné výstavy v Nové budově Národního muzea s názvem Fenomén Masaryk (potrvá až do 31. ledna) se návštěvníkům podrobněji představilo další zajímavé téma související se životem našeho prvního československého prezidenta. Tentokrát se do provedení výstava zaměřila na aféru označovanou jako „hilsneriáda“. Procesy se židem Leopoldem Hilsnerem, podezřelým z údajné rituální vraždy mladé dívky Anežky Hruškové, hýbaly v letech 1899 - 1900 náladami obyvatel Rakouska a proti slepé nenávisti vůči menšinové skupině lidí se tenkrát snažil bojovat i Tomáš Garrigue Masaryk. Návštěvníci v rámci výstavy zhlédnou např. Masarykovy poznámky, které si psal tužkou v době hektických příprav svých publicistických vystoupení, děsivé karikatury, které ho vyřazovaly z takzvané slušné křesťanské společnosti, nebo bohatou korespondenci s jeho podporovateli. Výstava trvá do konce listopadu. Výstava „Hilsneriáda. Masaryk jako disident uvnitř davu“ zaostřuje na výrazný rys Masarykovy osobnosti, jímž byla schopnost a odvaha jít proti většinovému názorovému proudu. Výstava je ztvárněna tak, aby bylo jasné, že už tehdy byla média schopna vyvolat v publiku pocit, že nabízejí „přímý přenos“ ze soudních procesů. „Pravděpodobně nejmocnější dojem ná-

vštěvník získá, když si prohlédne vulgární anonymní dopisy, které si Masaryk schoval. Jejich podobnost se současnou veřejnou debatou vedenou konzumenty zpravodajských serverů, autory blogů a tvůrci sociálních komunikačních „bublín“ autoři ve výstavě vystihli tím, že vytvořili grafický panel simulující Masarykův profil na sociální síti. V něm představují reálné „hlášky“ z tehdejších anonymů zasílaných Masarykovi,“ dodal k výstavě ředitel knihovny Národního muzea Martin Sekera. **red**

Program k výstavě Fenomén Masaryk:

- **Masaryk a Slováci, 29. 11., 18 h, nová budova NM, přednáška**
TGM byl jedním z mála českých politiků, kteří věnovali již před rokem 1914 pozornost Slovensku. Zahraňoval Slováky do svých politických plánů, byl v kontaktu se slovenskými politiky. Masarykova rodina jezdila na Slovensko na dovolenou již před první světovou válkou. Sám Masaryk se považoval za moravského Slováka. Dokázal však být vůči slovenským politikům i kri-

tický. Po roce 1918 byl na Slovensku také uctíván, byť zejména katolická slovenská politika mu vyčítala jeho špatný vztah k církvi. Masaryk Slovensko znal a vnímal, i po roce 1918 tak byl jistou výjimkou mezi sebezahleděnými českými politiky.

- **T. G. M. a hudba jeho doby, 6. 12. od 19.37 h, pásmo, České muzeum hudby**

Hudba a první republika k sobě neodmyslitelně patří. Jaké interpretace znáte? Na jaké písničky si vzpomenete, ze starých filmů, z divadelních představení? První republika nejsou jen slágy o lásce, je to i tvrdá kritika tehdejších (nejen) politických poměrů. Přijďte se něco dozvědět, připomenout, poznat a také se pobavit. T. G. Masaryk se mimo jiné totiž také rád smál.

- **První rodina nové republiky 13. 12. od 18 h, nová budova NM, přednáška**

Přednáška se zaměří na role „první rodiny“, osobnost Charlotty a její vnímání. Vyzdvihne i klíčovou úlohu Alice Masarykové v oficiálním životě i v blízkosti TGM a chránění jeho obrazu. Věnovat se také bude Janu Masarykovi v diplomatických službách. Jak na Masarykovu rodinu pohlížela veřejnost?

Z vánočního trhu literárního.

Alois Jirásek: V cizích službách.

Obr.: NM, z dobového tisku

Večer chval na faře ve Slavkově u Brna

V neděli 15. října jsme se u nás ve Slavkově u Brna sešli v zaplněné modlitebně k Večeru chval. Chvály vedla ekumenická hudební skupinka ve složení L. Maňásek, Církev bratrská - klávesy, flétna, basová kytara, zpěv, H. Tecl, Křesťanské společenství - zpěv, kytara, a M. Vostřelová, ČČSH - klávesy, housle a zpěv. Toto hudební seskupení někteří posluchači již znali z jejího předchozího vystoupení, které se konalo v červnu v rámci Noci kostelů také na naší faře. Po krátkém uvedení a modlitbě sestry farářky I. Huškové se už rozezněly housle a s nimi první písnička You Raise Me Up v českém překladu. Program byl sestaven především z písní australské křesťanské hudební skupiny Hillsong, která své melodické chvály tvoří především pro křesťanskou mládež a je známa po celém světě. Nechyběly ale ani české, slovenské a hebrejské chvály. Díky tomu, že texty písní jsme měli všichni k dispozici a mohli jsme se připojit, vytvořila se v modlitebně krásná atmosféra při společném zpěvu. Po poslední písni Hewenu Shalom Aleichem se nikomu nechtělo odcházet a tak jsme se přesunuli do vedlejší místnosti k malému občerstvení. Zde jsme si mohli společně všichni povídat. Jsme rádi, že za námi do Slavkova přijela i mládež z Brna a podle kladných ohlasů se zdá, že by se podobné večery mohly konat pravidelně.

Za RS NO Slavkov u Brna D. V.

Vážená redakce,

nedá mi to a musím reagovat na číslo 43 Českého zápasu, které mi udělalo radost. Dýchlo na mě mladistvým elánem a optimismem. Už na titulní straně to otevřené srdce, které utvořili účastníci setkání mládeže v Olomouci! Připomnělo mi časy pořádání podobných (i když méně početných) setkání ve Zlíně i na dalších místech. Také uvnitř časopisu pak čteme nadějná slova o důvěře, o mostech smíření, o duchovní obnově. Mile mě také překvapil humor ukazující, že i stárnoucí duchovní dovedou mít nadhled a pochopení pro mládež, byť někdy nezralé (mladá tele).

Výsledky ankety o navrhované změně podoby ČZ ukazují na převažující tradici ovlivněné čtenáře a je jistě dobré jim vyhovět. Však obsah je důležitější než forma. Poslední má poznámka se týká ekumenické otevřenosti časopisu. Už dávno jsou pryč ty časy, kdy jsme museli hájit to „své“ před „cizími“ vlivy. Je dobře, že „čínská zed“ je zbořena, že máme kontakty, které vzájemně inspirují, ožívují víru a někdy také pomůžou uvědomit si hodnotu naší vlastní tradice.

Děkuji za vaši práci pro náš časopis.

Radana A. Váňová

Zprávy

Královéhradecká diecéze Církve československé husitské
vas svo na diecézní katedru

Také na stezce tvých soudů, Hospodine, skládáme naději s tebe,
 naše duše touží po tvém jménu, chce si připomínat tebe.
 Izajáš 26,8

Etika v dnešním světě

přednáší ThDr. Jan Rokytá

středa 29. listopadu 2017
 9.00 pobožnost v modlitebně
 10.00 přednášková místnost NO Hradec Králové, Ambrožova 730

Svou účast prosím potvrdit na email dieceze@ccshhk.cz.
 Podpořeno z Fondu rozvoje KDI diecéze ČČSH.

Z ekumeny

TVEIT: „JEDNOTA A MISIE JDOU RUKU V RUCE“

V hlavním projevu, který přednesl v říjnu v Myanmaru, vyjádřil generální tajemník Světové rady církví (WCC) rev. Olav Fykse Tveit uznání Křesťanské konference Asie (CCA) za její dlouhodobou oddanost ekumenismu a misii a za úsilí sjednocovat křesťanské církve na kontinentu.

Proslov zazněl v souvislosti s připomínkou 60. výročí založení CCA a jako slavnostní součást Konference o misii v Asii, na které se sešlo 600 delegátů z církví a náboženských organizací z celého světa.

„V posledních 60 letech bylo mnohého dosaženo a CCA je inspirací pro zbytek světa, zejména pro svůj pohled na misii. Jako živé a pulsující fórum pokračuje ve spolupráci mezi církvemi a národními křesťanskými organizacemi v Asii v rámci širšího ekumenického hnutí,“ uvedl Tveit a dodal: „Jdete po společné cestě a jste připraveni čelit mnoha výzvám naší doby. Účastníte se Boží misie v Asii – a to je přínosem pro širší svět.“

Tveit také vyjádřil vděčnost asijským křesťanům za to, že prokázali, že misie znamená spolupráci a společnou službu, spočívající v transformaci společnosti, v ochotě se integrovat a přispívat k budování společnosti – zejména ve školách a v nemocnicích, ale také v pomoci v náročných situacích, v odstraňování bariér a budování mostů.

„Je před námi ještě mnoho úkolů. Musíme vítězit v boji za spravedlnost a mír a pokračovat ve společné cestě jako proročtí svědkové pravdy a světla,“ uvedl dále – a to zvláště v době, kdy nás tolik sil rozděluje nejen jako lidské bytosti, ale také jako křesťany.

„Žijeme v éře hlubokých rozporů, napětí, a dokonce i násilných konfliktů a válek. Existuje tolik sil a zájmů, které nás rozdělují a rozbíjejí společenské vazby, vlastní Božímu království, spravedlnosti a míru.“

Dalšími naléhavými otázkami zmíněnými v jeho projevu byly ekonomické rozdíly a nespravedlnost, zneužívání politické moci a lidských práv, situace uprchlíků, přezbrojení a změny klimatu.

„Podstata naší křesťanské víry spočívá v tom, že následujeme, uctíváme a kážeme trojjediného Boha, stvořitele, osvoboditele, záchrance a dárce života. Posláním tohoto Boha je péče o všechny a blaho, spravedlnost a pokoj pro každého člověka. Společná cesta znamená, že nejsme sami! Věříme, že společně jdeme s trojjediným Bohem působícím ve světě, který úpěnlivě volá po vykoupení lidstva a konečném naplnění v Kristu. CCA vyjadřuje naději a modlí se za vaše odhodlání jít po společné cestě, kterou WCC nazývá Poutí spravedlnosti a míru.“

„Na této společné cestě se modlíme za vedení Ducha svatého. Jako křesťané musíme ukázat, že naše jednota vychází z rozmanitosti a že lidské společenství je možné. Církve v Asii mají pro budoucnost svého kontinentu nesmírný význam, protože nabízejí důležité hodnoty a poselství pro budoucnost založenou na spravedlnosti a míru. To zpětně ovlivňuje církve po celém světě,“ uzavřel Tveit.

Zdroj: WCC, přeložila Mirka Čejková

VE WESTMINSTERSKÉM OPATSTVÍ SE KONALA BOHOSLUŽBA

K VÝROČÍ REFORMACE

31. října se ve Westminsterském opatství v Londýně konala ekumenická bohoslužba připomínající 500. výročí „sepsání 95 tezí a zahájení reformace“. Mezi hlavními účastníky byli představitelé římskokatolické, luteránské a anglikánské církve; zástupci Světové metodistické rady a Světového společenství reformovaných církví byli přítomni jako svědci.

Bohoslužba, kterou uspořádala Luteránská rada Velké Británie ve spolupráci s děkanem a kapitulou Westminsterského opatství, měla formu jak oslavy, tak kajičné vzpomínky. Chrámem zněly písně a hymny spojené s Martinem Lutherem a německou reformací a během bohoslužby byla několikrát zdůrazněna potřeba, aby bylo tělo Kristovo semper reformanda („stále reformované“).

Kázání přednesl arcibiskup z Canterbury Justin Welby. Uznal, že reformace měla za následek bolestivou stránku dějin, ale zároveň byla darem od Boha. Také zdůraznil, že evangelium představuje vždy život, lásku a transformaci, přestože se jeho projevy mohou v různých dobách a dějinných obdobích lišit. Přesto vždy mluví do současné situace.

Zdroj: WCC, přeložila Mirka Čejková

Blahoslav 2018

Kalendář Blahoslav můžete objednat i zakoupit v prodejně Blahoslav v budově úřadu Ústřední rady. Objednávky jsou možné též na e-mailu:

prodejna.blahoslav@ccsh.cz
 nebo tel.: 220 398 117.

red

Olgy Havlové Ostrava - Poruba - Choir van Goh pod vedením Mgr. Olgy Blažkové s dirigentem Lukášem Markem, který se koná v neděli 3. 12. 2017 od 17 hodin v Husově sboru v Ostravě - Polance.

RS

Vždy od 16 h. Společenská místnost NO ČČSH Modřany, Dolnocholupická 520/63, Praha 12 - Modřany. Účast prosím potvrďte nejpozději jeden den předem na tel.: 732 655 068 a nebo na e-mail: akamarytova@email.cz

AK

Vzpomínka na bratra Řehoře

Dne 21. 10. nás po dlouhém boji s těžkou nemocí opustil ve věku 84 let bratr PhDr. et JUDr. Karel Řehoř, CSc. Jako jeden ze zakládajících členů působil řadu let jako vedoucí Pedagogicko-psychologické poradny ČČSH při pražské diecézi, aktivně působil i v orgánech ČČSH (diecézním kárném výboru a právní radě) a v neposlední řadě i jako pedagog na HITS. Budeme na něj vzpomínat jako na erudovaného odborníka, dobrého člověka a kamaráda. Čest jeho památce!

Za pražskou diecézi
David Tonzar, biskup
 a zástupci poradny

Koncert v Ostravě - Polance

Srdečně zveme na Adventní koncert Pěveckého sboru Gymnázia

Koncerty v Michli

Sbor Alberta Schweitzera ČČSH (U Michelského mlýna 124/27, Praha 4 - Michle) zve:

• 2. 12. v 17 hodin: Koncert dětí a mládeže (piano, klarinet, violoncello, varhany, píšťaly)

• 10. 12. v 17 hodin: Pěvecký koncert s klavírním doprovodem - Marie Šustrová (soprán), Ilona Šatylovová (alt), Petr Michálek (tenor), Vladimír Jelen (bas), Zuzana Procházková (klavír)

* 17. 12., čas bude upřesněn: Česká mše vánoční Jakuba Jana Ryby JK

Meditační úterky v Modřanech

Oddíl Remdih zve na meditační úterky, naučně-etický workshop.

• 5. 12. Poezie aneb jakou melodii má moje duše

• 19. 12. Inspirace z Taizé

Prezentace knihy bratra Jindry

ČČSH a ÚSTR vás zvou na prezentaci knihy „Sáhnout si do ran tohoto světa. Perzekuce a rezistence Církve československé (husitské) v letech 1938-1945“. Knihu uvede její autor Martin Jindra a hosté v úterý 19. prosince od 17 h v Husově sboru v Praze na Vinohradech (Dykova 1, Praha 10 - Vinohrady).

red

Kostel sv. Mikuláše
na Staroměstském náměstí

úterý 28.11. 2017, 17.00

Jan Kalfus – varhany

Yvona Škvárová – mezzomezzosoprán

J. S. BACH, G. F. HÄNDEL, W. A. MOZART, A. DVOŘÁK

středa 29.11. 2017, 17.00

Josef Popelka – varhany

Vladimír Frank – violín / housle

G. F. HÄNDEL, L. VAN BEETHOVEN, W. A. MOZART, A. CORELLI

čtvrtek 30.11. 2017, 17.00

SAINT NICHOLAS CHAMBER SOLOISTS

Michal Hanzal – varhany

Martina Bauerová – soprán

František Bílek – trubka

J. S. BACH, G. F. HÄNDEL, A. VIVALDI, C. SAINT-SAËNS

pátek 1. 12. 2017, 19.00

CONSORTIUM PRAGENSE ORCHESTRA

Štěpánka Hejmánková – soprán

Miroslav Laštovka – trubka

J. S. BACH, A. VIVALDI, W. A. MOZART, Ch. GOUNOD

sobota 2. 12. 2017, 19.00

CANCIONETA PRAGA & piano

Lukáš Jindřich – dirigent

F. SCHUBERT, Ch. GOUNOD, W. A. MOZART

neděle 3.12. 2017, 19.00

CAMERATA PRAGENSIS ORCHESTRA

Aleš Bárta – varhany

J. S. BACH, G. F. HÄNDEL, A. VIVALDI, W. A. MOZART

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Skutky milosrdenství

Pán Ježíš nám dává návod (Mt 25,31-46), jak máme být milosrdní ke svým bližním. Dokážete správně propojit, jak máme komu pomáhat?

1. hladový
2. žíznivý
3. pocestný
4. nahý
5. nemocný
6. ve vězení

- A. přijít za ním
- B. ujmout se ho
- C. dát mu napít
- D. dát mu najíst
- E. navštívit ho
- F. obléknout ho

(Řešení z minulého čísla: Každému, kdo má, bude ještě přidáno.)

Jana Krajčířiková

Změna programu vyhrazena
 Placená inzerce

Český zápas

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wucherlova 5, 160 00 Praha 6

Redakce: Vedoucí redaktorka ThDr. Klára Břeňová, redaktori: PhDr. Václav Drašnar, Mgr. Ervín Kukuczka, grafik: Milan Udržal; tel.: 220 398 107, e-mail: cesky.zapas@ccsh.cz

Redakce si vyhrazuje právo na úpravy a krácení příspěvků. Tisk: Grafotechna, distribuce: A.L.L. production s.r.o., Ve Žlíbku 77, 193 00 Praha 9 - Horní Počernice

Předplatné: Mgr. J. Wendlíková, tel.: 220 398 117, e-mail: prodejna.blahoslav@ccsh.cz. Reklama: tel. 220 398 117

Objednejte si
Český zápas

Týdeník Český zápas můžete i pro vaše rodinné příslušníky a přátele (vč. starších čísel) objednat na e-mailu:

prodejna.blahoslav@ccsh.cz
 Tel.: 220 398 117

